

นักสาธารณสุข...ชวานาบุญ 29 มิ.ย. 60

ไพศาล เกื้ออรุณ*

วารสารกระบี่เวชสาร มีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ความรู้ ผลงานวิชาการทางการแพทย์และสาธารณสุข เป็นช่องทางที่น่าสนใจอย่างยิ่งอย่างหนึ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเราชาวการแพทย์และสาธารณสุขที่จะประกอบกิจที่เป็นคุณต่อตนเองและสังคม เชื่อมมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า วารสารนี้จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์อันเป็นมงคลดังกล่าว

บทความนี้ มุ่งนำเสนอโลกทัศน์ที่เราชาวสาธารณสุข พึงตระหนักในการดำรงวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์ ผู้เขียนมุ่งที่จะสร้างความมุ่งมั่นสรรค์สร้างสังคมสุขภาวะด้วยกัน โดยมีความระลึกอยู่ตลอดในธรรมะแห่งวิชาชีพ โดยปกติเหล่านักสาธารณสุขเป็นผู้ยึดอุดมการณ์ ตามแนวพระอนุศาสน์ในสมเด็จพระมหิตลาธิเบศรอดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก... ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์และเกียรติยศจะตกแก่ตัวท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์...เป็นมรรควิถีแห่งการดำรงความบริสุทธิ์แห่งชีวิตของนักการสาธารณสุขที่มุ่งสู่การเป็นนักสร้างสุข

นอกจากนี้ พวกเราได้รับทราบและเทิดไว้ ซึ่งพระปฐมบรมราชโองการ เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2493 ความว่า "...เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม..." นำมาเป็นแนวทางการดำรงชีพในฐานะข้าราชการของพระองค์ ด้วยการปฏิบัติตามแนวทางนี้ เป็นเสมือนหนึ่งเส้นทางแห่งธรรมในการดำรงชีพในฐานะสมาชิกของสังคมที่ต้องเป็นภาคีที่ดีในการสร้างสุข ซึ่งเป็นมงคลต่อชีวิตแห่งตนด้วย

อีกทั้งแนวทางต้นแบบที่สมเด็จพระเจ้าทรงกระทำ เป็นแบบอย่างมากมายให้ชาวสาธารณสุขได้ยึดถือเป็นหนทางมงคล เช่น การจัดตั้งหน่วยแพทย์อาสาสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (พอ.สว.) เป็นหน่วยแพทย์อาสาเคลื่อนที่ที่เดินไปในถิ่นทุรกันดาร พระราชมารกาภิเษกนี้ ย่อมเป็นตัวอย่างของหนทางในการสร้างสุขที่เราชาวสาธารณสุขยึดถือเป็นแบบอย่างเสมอมา

การดำเนินชีวิตของชาวสาธารณสุขโดยอาศัยแนวทางอันเป็นมงคลนี้ ย่อมส่งผลดีต่อตนเองและสังคม เป็นการกระทำดีซึ่งย่อมดี อย่างไรก็ตามการประกอบกรรมดีย่อมมีความยากลำบากเฉกเช่นการกระทำในทุกเรื่องราว สิ่งที่เราชาวสาธารณสุขได้มุ่งมั่นดูแลผู้เจ็บป่วย บ่อยครั้งที่บุคลากรต้องถูกตำหนิจากผู้อื่น เมื่อผลการดูแลรักษาไม่ได้ผลตามที่คาดหวังหรือแนวทางปกติของภาวการณ์นั้น บางคนท้อถอยยุติการทำดีที่เคยกระทำมาด้วยความท้อถอยต่อวิบากกรรม

ในมุมมองของผู้เขียน ซึ่งเชื่อมั่นต่อความเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐได้ด้วยการพัฒนาและเรียนรู้...ทันโต เสฏฐิ มนุโส... และปัญหาหรือทุกข์ มิไว้ให้เรียนรู้เพื่อดับเหตุแห่งทุกข์ วิญญูชนพึงกระทำปฏิบัติต่อปัญหาด้วยหนทางหลุดพ้นจากปัญหาด้วยหนทางทั้งแปดประการอันได้แก่ ทำความเข้าใจ มีความพยายามในการคิด พุด ทำ ใส่ใจ อย่างมีสติ ในการดำเนินชีวิต เราชาวสาธารณสุขจึงควรปฏิบัติต่อทุกข์หรือความยากลำบากทนได้ยาก ไม่น่าดูหรือทุกข์จากการทำงานอย่างรู้เท่าทันความจริง

การประกอบสัมมาอาชีวะด้านสาธารณสุขบ่อยครั้งไม่สามารถที่จะทำเหตุให้เกิดผลในทันที ต้องรอให้เหตุที่ถึงพร้อม

* นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดกระบี่

ในการกระทำที่เหตุตามธรรมชาติ ซึ่งมีเงื่อนไขเวลาเป็นหนึ่งของเหตุปัจจัยด้วย ประคองตั้งชานาทำนาจะได้รวงข้าวก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติเหตุให้สอดคล้องกับข้อความจริงแห่งธรรมชาติของการเกิดรวงข้าว การทำนาข้าวต้องเริ่มตั้งแต่เตรียมพื้นที่ หว่านเมล็ดพันธุ์ บำรุงรักษา ประคับประคอง เพื่อรอเวลาให้ข้าวออกรวง ตามเหตุปัจจัยแห่งกาล

มวลสมาชิกชาวการแพทย์และสาธารณสุข ด้วยความมุ่งมั่นในการกระทำความดี ซึ่งเป็นการประกอบสัมมาอาชีวะที่มุ่งสร้างสุขให้กับสาธารณสุขชนและตนเอง ย่อมเป็นมงคลกับชีวิตของตนและบริวาร สิ่งที่เป็นมงคลกับชีวิตเสมือนหนึ่งคือ รวงข้าวที่จะเกิดขึ้นอย่างงดงามได้ ต้องถึงพร้อมการดำเนินชีวิตตามครรลองของนักสาธารณสุข หากถึงพร้อมด้วยมรรคาทั้งแปดแล้ว ท้ายที่สุดย่อมได้รับผลที่เป็นมงคล ดุจดั่งชานาที่แม้ระหว่างทำนาอาจโดนปลิงโดนทากมีวิบากแห่งการทำนาข้าว หากมุ่งมั่นดำเนินการปลูกข้าวให้ถึงพร้อมแห่งเหตุที่ดีต่อการทำนาสุดท้ายจะได้เชยชมผลสำเร็จแห่งการทำนาคือ รวงข้าวที่งดงาม

นักรการแพทย์และสาธารณสุขก็เฉกเช่นเดียวกัน อาชีพพวกเราคืออาชีพที่มีโอกาสได้ทำบุญ ทำในขณะที่หลาย

คนอาจมองไม่เห็นสัมผัสไม่ได้ ยามดึกคืนผู้คนหลับไหลในนิทรารมย์อย่างมีความสุข เราชาวสาธารณสุขยังต้องตื่นปัดป้องผองภัยให้กับสาธารณะ ทหารเฝ้าภัยอาณาจักร เราเฝ้าสุขภาพประชาชนเมื่อเหนื่อยอ่อนก็จรกลับ เรายังจรกลับไปพักไม่ได้จนกว่าผองภัยทางสุขภาพจะหมดไป ทั้งหมดเป็นหนทางที่เป็นมงคลเป็นการทำบุญให้กับผู้ทุกข์ยาก

ด้วยเหตุปัจจัยที่ยกมาพอเป็นสังเขป คงพอจะเชิญชวนเหล่าพี่น้องนักสาธารณสุข ให้ก้าวเดินสู่เส้นทางบุญที่อาจเหนื่อยยากมีวิบากกรรม แต่ปลายทางแห่งทางเดินของเราที่เรารออยู่คือ พี่น้องประชาชนจะปฏิสนธิจนเกิดได้อย่างมีความสุข ดำรงตั้งอยู่ของชีวิตตามลำดับขั้นของชีวิตอย่างมีความสุข เมื่อถึงคราวป่วยเจ็บก็ยังคงอยู่ได้อย่างมีความสุข สุดท้าย เมื่อเทียนชีวิตถึงคราวที่ต้องดับไป ก็จจะจติจากลาไป อย่างมีความสุข นี่คือ รวงเมล็ดบุญที่เรานักสาธารณสุขชาวบุญจะได้เสพเมื่อประชุมเหตุให้ถึงพร้อมตามกาล ...มาเถิดพี่น้องผองเพื่อน มาร่วมเร่งเร้าพลัง สองมือแห่งเรา มาร่วมสร้างนาบุญให้งดงาม...